

בש"פ 7769/18 - ישראל יפרח נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 7769/18

כבד השופט א' שטיין

לפני:

ישראל יפרח

ה המבקש:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבת:

בקשה להעברת מקום דיון

בעצמו

בשם המבקש:

החלטה

1. לפניו בקשה לפי סעיף 78 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, להעברת הדיון בתת"ח 17-12-8808 מבית משפט השלום אילת לבית משפט השלום ירושלים.

2. כתוב האישום מייחס למבקר עבירה לפי תקנה 39א(א) לתקנות הנמלים (בティחות השיט), התשמ"ג-1982 (השיטה ללא רישון). הנאשם טוען, בין היתר, כי הוא מתגורר בירושלים וכי יהיה לו קשה להגיע לבית משפט השלום באילת בשל המרחק הרב אשר מפוזר את מקום מגורי בית משפט זה, וכן מחמת הוצאות נסיעה ומצבו הרפואי הירוד. הנסיבות אלו חפץ הנאשם לחסוך מעצמו, מטעמים מוגנים.

3. כעולה מן הבקשה, ההחלטה כתוב האישום נקבעה ליום 26.11.2018, שעה 09:00. המבוקש כופר באשמה וברצונו לקיים הוכחות בתיק.
4. סבורני כי דין הבקשה להידחות.
5. קביעתי בבש"פ 6395/18 ויין נ. מדינת ישראל (12.9.2018) – לפיה במשפטוTeV עבורה אין מקום להעברת דיוונים אשר מחייבים את עדותו של שוטרTeV עבורה – יפה גם בענייננו. זאת, משום שהדין במקורה דין מחייב את עדותו של שוטר ימי שזמןנו ונוחותו אינם נופלים בחשיבותם מלאו של המבוקש. לפיכך, העברה גם במקרים אלו תותר רק בהתקנים נסיבות חריגות של ממש, כמו למשל בבש"פ 6395/18 הנ"ל.
6. במקרה דין, נסיבות חריגות אין מתקיימות. הקשיים שעליהם מחייב המבוקש אינם חריגים במידה המצדקה סטיה מהכלל האמור לעיל. כפי שהסביר בבש"פ 6395/18 הנ"ל, ובשים לב לשינויים המחייבים, קשיים כאלה אינם מצדיקים פגעה בעילותם עובדתם של אנשי אכיפת החוק ושל בתי המשפט.
7. אשר על כן, אני דוחה את הבקשה.

ניתנה היום, י' בכסלו התשע"ט (18.11.2018).

שפט